

Filosofie: vakspecifieke toelichting en tips

In het examenprogramma voor filosofie – voor het laatst vernieuwd in 2007 – wordt geen specifieke vakdidactische benadering aangeleverd, laat staan verplicht gesteld. Wel wordt uit de beoogde wisselwerking tussen de inhoudelijke eindtermen en de eindtermen op vaardigheidsniveau duidelijk dat filosofie gericht is op het zelfstandig leren of in groepsverband nadenken over filosofische thema's. Om lessen filosofie te geven moet de docent dan ook geen college geven en voortdurend aan het woord zijn, maar moet hij geëquipeerd zijn om op een activerende en interactieve wijze via een reeks gevarieerde werkvormen de leerlingen aan het denken te zetten. Impliciet valt er uit het examenprogramma dus zeker een vakdidactisch perspectief te destilleren. Aan de hand van een realistische en actuele casus, een verhaal, een stelling of een vraag kan een filosofisch probleem aan de orde worden gesteld en geanalyseerd om er vervolgens toe over te gaan de verschillende posities in kaart te brengen. Tenslotte wordt van de leerlingen verwacht dat zij een eigen beargumenteerd standpunt kunnen innemen. Hier ligt een duidelijke link met de ideeën achter het hele-taak-eerst onderwijs. Bij filosofie is deze benadering dus zeer geschikt als mogelijke optie om lessen te ontwerpen. De hele-taak immers activeert het zelfstandige denken van de leerlingen, hetzij in individuele zin of anders in gemeenschappelijk zin (waarbij ze met één of meerdere leerlingen aan de slag gaan). Door via de hele-taak eerst zelfstandig na te denken krijgt de leerling al een beeld van mogelijke opties voor antwoordrichtingen. Vervolgens moet hij zich verrijken met één of meerdere visies uit de wijsgerige canon. Deze visies worden bestudeerd, geanalyseerd en met elkaar vergeleken. Een volgende fase houdt in dat de visies op een concrete en liefst actuele casus worden toegepast. De eindfase in het proces is dat de leerling een beargumenteerd standpunt kan geven op de hoofdvraag die aan de casus ten grondslag ligt en daarbij aan kan geven in hoeverre hij zich beroept op en verhoudt tot de bestudeerde visies van de filosofen.

Leertheoretisch sluit het hele-taak-eerst onderwijs goed aan op het constructivisme. Filosofieonderwijs sluit vooral aan op het sociaal constructivisme van John Dewey omdat hij immers de nadruk heeft gelegd op de gezamenlijkheid van het leren. Leren is je kennis en vaardigheden eigen maken in gemeenschappelijkheid. Leerlingen leren met en van elkaar en bouwen samen deze kennis op. Soms door het zelfstandig bestuderen van bronnen, maar vaak ook door met elkaar in gesprek te gaan over centrale filosofische thema's. Met name het Socratische gesprek is een werkvorm waarbij leerlingen open met elkaar filosoferen en samen kennis opbouwen in een situatie die wordt gekenmerkt door wederzijds respect.